

По-послѣ, когато възрастнахъ, рѣдко за Русалаитѣ си припомняхъ; ала цѣвнѣха ли салкѣми, по часове ще зяпамъ прѣдъ тѣхнитѣ бѣли прѣмѣни, ще се унисамъ прѣзъ смрѣженитѣ гранки въ за-смѣното майско небе. Че кога прѣзъ цѣвналъ салкѣмъ гледамъ на модрото небе — струва ми се, че русокоса русалка съ дивни сини очи ми се вѣстѣва и че отъ тогазъ, кога срѣщна подѣвка съ сини очи, сѣкашъ майско небе прѣзъ гранкитѣ на цѣвнали салкѣми виждамъ.

